

พระราชกฤษฎีกา

ค่าตอบแทนพยานบุคคลและพยานผู้เชี่ยวชาญของศาลปกครอง

พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าตอบแทนพยานบุคคลและ
พยานผู้เชี่ยวชาญของศาลปกครอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และมาตรา ๕๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาค่าตอบแทนพยานบุคคล
และพยานผู้เชี่ยวชาญของศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาค่าตอบแทนพยานบุคคลและพยานผู้เชี่ยวชาญของศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๔

มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“ศาล” หมายความว่า ศาลปกครองหรือตุลาการศาลปกครอง

“ค่าป่วยการ” หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าตอบแทนในการให้ถ้อยคำหรือให้ความเห็นต่อศาลด้วยวาจา ไม่ว่าจะโดยการมาศาล โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือโดยระบบการประชุมทางจอภาพ หรือในการทำรายงานความเห็นเป็นหนังสือเสนอต่อศาล

“ค่าใช้จ่ายอื่น” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการตรวจพิสูจน์บุคคล เอกสาร วัตถุ สถานที่ การตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์ หรือการตรวจใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง ความเห็น หรือรายงานความเห็น อันจำเป็นแก่การพิจารณาและพิพากษาคดีของศาล แต่ไม่รวมถึงค่าพาหนะเดินทางและค่าที่พัก

มาตรา ๕ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้พยานบุคคลและพยานผู้เชี่ยวชาญที่ศาลเรียกมาให้ถ้อยคำหรือทำความเห็น ซึ่งมีค่าใช้จ่ายที่คู่กรณีอ้าง มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเป็นค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่น ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๗ การจ่ายเงินให้แก่พยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญตามมาตรา ๖ ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณ และให้จ่ายเมื่อพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญได้ปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้นหรือเมื่อได้มาตามคำสั่งของศาลในแต่ละครั้ง แล้วแต่กรณี เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็น ศาลอาจมีคำสั่งให้จ่ายเงินล่วงหน้าบางส่วนแก่พยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญก่อนได้

ในกรณีที่พยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่ศาลเรียกมาแต่มิได้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง โดยไม่ได้เป็นความผิดของผู้นั้น ให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่น แก่พยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่มาศาลได้ตามที่เห็นสมควร โดยค่าป่วยการ

ให้ส่งจ่ายไม่เกินอัตราในบัญชี ๑ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ สำหรับค่าพาหนะเดินทาง ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นให้ส่งจ่ายไม่เกินอัตราที่กำหนดในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ แล้วแต่กรณี

วิธีการเบิกจ่าย หลักฐานและเอกสารการเบิกจ่ายเงิน ให้ปฏิบัติตามระเบียบ ก.บ.ศป. ว่าด้วยการเงิน

มาตรา ๘ ประธานศาลปกครองสูงสุดอาจกำหนดแนวปฏิบัติของศาลเกี่ยวกับการกำหนดค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่น ของพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญตามพระราชกฤษฎีกานี้ได้

หมวด ๒

ค่าป่วยการ

มาตรา ๙ พยานบุคคลที่ศาลเรียกมาให้ถ้อยคำ ไม่ว่าจะให้นำพยานหลักฐานหรือทำบันทึกชี้แจงเสนอต่อศาลด้วยหรือไม่ ให้ศาลมีอำนาจส่งจ่ายค่าป่วยการได้ตามที่เห็นสมควรตามบัญชี ๑ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๐ พยานผู้เชี่ยวชาญที่ศาลเรียกมาให้ความเห็นหรือทำรายงานความเห็น ให้ศาลมีอำนาจส่งจ่ายค่าป่วยการได้ตามที่เห็นสมควร ดังนี้

(๑) ในกรณีให้ความเห็นต่อศาลด้วยวาจา ให้ส่งจ่ายตามบัญชี ๒ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

(๒) ในกรณีทำรายงานความเห็น โดยต้องทำเป็นรายงานการศึกษา การวิจัย การตรวจสอบ การทดสอบ หรือการตรวจสภาพ ซึ่งต้องใช้เวลาและความรู้ความสามารถสูง และเป็นข้อเท็จจริงที่ศาลเห็นว่ามีความจำเป็นต่อการพิจารณาและพิพากษาคดี ให้ศาลกำหนดค่าป่วยการได้ตามที่เห็นสมควรตามลักษณะความยากง่ายและปริมาณของรายงานความเห็นที่จะต้องจัดทำ ให้ส่งจ่ายตามบัญชี ๓ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ถ้าองค์คณะเห็นว่าคดีนั้นมีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเป็นที่ประจักษ์ที่แสดงให้เห็นถึงความยุ่งยากซับซ้อน หรือพยานผู้เชี่ยวชาญต้องใช้เวลาในการให้ความเห็นต่อศาลหรือจัดทำรายงานความเห็นเป็นเวลานาน องค์คณะอาจใช้ดุลพินิจกำหนดค่าป่วยการสูงกว่าอัตราขั้นสูงที่กำหนดไว้ในบัญชี ๒ หรือบัญชี ๓ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ได้ โดยให้องค์คณะบันทึกเหตุผลประกอบการใช้ดุลพินิจไว้ด้วย

มาตรา ๑๑ พยานผู้เชี่ยวชาญที่ศาลตั้งโดยที่คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายร้องขอ มีสิทธิได้รับค่าป่วยการตามมาตรา ๑๐

หมวด ๓

ค่าพาหนะเดินทางและค่าที่พัก

มาตรา ๑๒ ให้ศาลมีอำนาจสั่งจ่ายค่าพาหนะเดินทางและค่าที่พักแก่พยานบุคคล ที่ศาลเรียกมาให้ถ้อยคำต่อศาล ดังนี้

(๑) ผู้ที่เป็นข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ให้หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีใช่ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ให้หน่วยงาน ทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นคู่กรณี ให้สั่งจ่ายได้ตามหลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่าย ในการเดินทางไปราชการตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

(๒) บุคคลนอกจาก (๑) ให้สั่งจ่ายได้โดยเทียบเท่ากับตำแหน่งข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ

มาตรา ๑๓ ให้ศาลมีอำนาจสั่งจ่ายค่าพาหนะเดินทางและค่าที่พักแก่พยานผู้เชี่ยวชาญ ที่ศาลเรียกมาให้ความเห็นหรือทำรายงานความเห็นต่อศาล ดังนี้

(๑) ผู้ที่เป็นข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ให้หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้สั่งจ่ายได้ตามหลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

(๒) บุคคลนอกจาก (๑) ให้สั่งจ่ายได้โดยเทียบเท่ากับตำแหน่งข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ

หมวด ๔

ค่าใช้จ่ายอื่น

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้หน่วยงานทางปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ นิติบุคคล หรือบุคคลใด ๆ ตรวจพิสูจน์บุคคล เอกสาร วัตถุ สถานที่ การตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์ หรือ

การตรวจใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง ความเห็น หรือรายงานความเห็น ให้ศาลมีอำนาจ
สั่งจ่ายค่าใช้จ่ายอื่นได้ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้สั่งจ่ายเท่าจำนวนที่จ่ายจริง

(๒) กรณีนิติบุคคล หรือบุคคลใด ๆ ให้สั่งจ่ายเท่าจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่หน่วยงาน
ทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม (๑) ที่ตรวจพิสูจน์ในประเภทเดียวกัน ในกรณีที่ไม่มีอัตรา
ของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเทียบเคียง หรือจำเป็นที่จะต้องจ่ายเกินกว่านั้น
ให้อยู่ในดุลพินิจขององค์คณะ โดยให้องค์คณะบันทึกเหตุผลประกอบการใช้ดุลพินิจไว้ด้วย

ในกรณีพยานผู้เชี่ยวชาญมีความจำเป็นต้องตรวจพิสูจน์บุคคล เอกสาร วัตถุ สถานที่ การตรวจ
วินิจฉัยทางการแพทย์ หรือการตรวจใด ๆ ให้ศาลมีอำนาจสั่งจ่ายค่าใช้จ่ายอื่นตามวรรคหนึ่งได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

บัญชี ๑
ค่าป่วยการพยานบุคคล

อัตรา
ไม่เกินวันละ ๑,๐๐๐ บาท

บัญชี ๒
ค่าป่วยการพยานผู้เชี่ยวชาญในการให้ความเห็นด้วยวาจาต่อศาล

อัตราระหว่างขั้นต่ำและขั้นสูง	
ขั้นต่ำครั้งละ	ขั้นสูงครั้งละ
๒,๐๐๐ บาท	๒๐,๐๐๐ บาท

บัญชี ๓
ค่าป่วยการพยานผู้เชี่ยวชาญในการทำรายงานความเห็น

อัตราระหว่างขั้นต่ำและขั้นสูง	
ขั้นต่ำคดีละ	ขั้นสูงคดีละ
๓,๐๐๐ บาท	๓๐,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกฤษฎีกาค่าตอบแทนพยานบุคคลและพยานผู้เชี่ยวชาญของศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๔ บังคับใช้มาเป็นเวลานาน ทำให้ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันสมควรปรับปรุงอัตราค่าตอบแทนพยานบุคคลและพยานผู้เชี่ยวชาญของศาลปกครองให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับอัตราค่าตอบแทนพยานบุคคลและพยานผู้เชี่ยวชาญของศาลอื่นหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้